

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/388/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112225854
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3112225854.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený: Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č.k. 14C/313/2012-109 zo dňa 23. marca 2015, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

V záhlaví identifikovaným uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania. Rozhodnutie, ktoré po právnej stránke odôvodnil poukázaním na ust. § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), založil na tom skutkovom základe, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd prerušil konanie z dôvodu podania sťažnosti na Ústavný súd SR, v ktorom sa rozhoduje o porušení práva žalobcu na spravodlivý súdny proces a na nestranný súd z dôvodu námietky zaujatosti vec prejednávajúcej sudkyne. Ďalej sa domáhal prerušenia konania do rozhodnutia o prejudiciálnych otázkach v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov vo veci sp. zn. 7C/6/2010 dôvodiac, že rozhodnutie súdu v tejto veci má zásadný význam pre posúdenie správneho postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok. Vychádzajúc z uvedeného návrh na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol, pretože pred Ústavným súdom SR sa nerieši žiadna otázka, ktorá by mala význam pre rozhodnutie tohto súdu. Poukázal na to, že o námietke navrhovateľa ohľadom námietky zaujatosti sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie, bolo právoplatne rozhodované uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.10.2012 pod č.k. 6NcC/104/2012-9, kedy krajský súd rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Trenčín JUDr. Milina Jánošková nie je vylúčená z prejednania a rozhodovania veci. Mal za to, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú a nemajetkovú ujmu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. V danej súvislosti považoval za potrebné poukázať na to, že Ústavný súd SR opakovane odmietol sťažnosti navrhovateľa, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý proces z dôvodu, že krajský súd nevyvylúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu tohto okresného súdu. Ďalej konštatoval, že návrh navrhovateľa na prerušenie konania z dôvodu polozenia prejudiciálnych otázok pred Súdnym dvorom EÚ v konaní vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 nie je dôvodný. Zastával názor, že vec sp. zn. 7C/6/2010 s vecou prejednávanou na súde prvého stupňa pod sp. zn. 14C/313/2012 skutkovo ani právne nesúvisí, keď v konaní pred Okresným súdom Prešov sa nerieši otázka, ktorá môže mať zásadný vplyv na výsledok tohto konania. Poukázal na to, že predmetom uvedeného sporu je náhrada škody, spočívajúca vo vymoženej pohľadávke na základe exekučného titulu, ktorý obsahoval neprijateľné zmluvné podmienky a predmetom tohto sporu na súde prvého stupňa je náhrada škody,

ktorá spočíva v nesprávnom úradnom postupe orgánu štátu - v nedodržaní zákonnej 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na exekúciu. V nadväznosti na uvedené skonštatoval, že v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/313/2012 súd nepožiadaval Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o predbežnej otázke, preto dôvod na prerušenie konania podľa jeho názoru nebol daný, na základe čoho návrh zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu, že v konaní došlo k vadám uvedeným v ust. § 221 ods. 1 O.s.p., teda že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., ďalej že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c) O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci podľa ust. § 205 ods. 2 písm. b) O.s.p. a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci s poukazom na ust. § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností. Poukázal na to, že podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou - ústavnou sťažnosťou. Na podporu svojej argumentácie poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11NcC/46/2012-24 zo dňa 17.10.2012. Skonštatoval, že za takýchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí a navrhovateľ ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo a aby sa naďalej vykonávali úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Ďalej uviedol, že Okresný súd Prešov v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/6/2010 uznesením zo dňa 07.10.2013 v súlade s ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť odporca 1/ - Slovenská republika, zastúpený Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky. Opodstatnenosť návrhu na prerušenie konania do zodpovedania prejudiciálnych otázok videl v tom, že v danom konaní bude zodpovedaná otázka, či postup exekučného súdu v konaní o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie na základe právoplatného rozsudku rozhodcovského súdu je v súlade s komunitárnym právom. Poukázal na to, že predmetom konania, ktoré navrhuje prerušiť, je náhrada škody za nesprávny úradný postup exekučného súdu pri vydávaní poverenia na totožnom podklade, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Mal za to, že zodpovedanie správnosti postupu exekučného súdu Súdnym dvorom Európskej únie bude mať význam pre posúdenie postupu exekučného súdu v prejednávanej veci, a s tým súvisiacim založením zodpovednosti Slovenskej republiky za škodu spôsobenú štátnym orgánom pri výkone verejnej moci. Vychádzajúc z uvedeného trval na tom, že je daný dôvod v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a preto je potrebné konanie o zaplatenie prerušiť až do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa tak, že návrhu na prerušenie konania vyhovie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v nadväznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvého stupňa, s ktorým sa stotožňuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 19.03.2015 bol súdu prvého stupňa doručený návrh navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva na zákonného sudcu, a v rovnaký deň navrhovateľ doručil súdu prvého stupňa zároveň ďalší návrh na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., a to do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhol položiť odporca 1/ v konaní vedenom na Okresnom súde

Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Súd prvého stupňa napadnutým uznesením oba návrhy navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Rovnako z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že vec bola pridelená na prejednanie sudkyňi súdu prvého stupňa JUDr. Miline Jánoškovej, o ktorej zaujatosti na základe námietky zo strany navrhovateľa rozhodoval Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 19. októbra 2012 č.k. 6NcC/104/2012-9, v ktorom konštatoval, že sudkyňa Okresného súdu Trenčín JUDr. Milina Jánošková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci, nakoľko nezistil dôvody na jej vylúčenie.

Z tohto teda vyplýva, že o námietke zaujatosti vznesenej voči zákonnému sudcovi už nadriadený súd rozhodoval a na svojom názore nemá dôvod nič meniť. Preto neobstoja námietky zo strany navrhovateľa v tom smere, že týmto postupom ako prvostupňového, tak odvolacieho súdu boli porušené práva navrhovateľa na zákonného sudcu. Subjektívny názor navrhovateľa o zaujatosti zákonného sudcu nič nemení na skutočnosti, že o takomto jeho návrhu už bolo Krajským súdom v Trenčíne rozhodované, týmto rozhodnutím sú viazaní účastníci konania s tým, že obsahom samotnej vznesenej námietky zaujatosti sa krajský súd zaoberal už vo svojom rozhodnutí založenom v tomto konaní vedenom pod sp. zn. 6NcC/104/2012, preto navrhovateľova žiadosť o prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b) neobstojí, nakoľko o jeho vznesených námietkach zaujatosti už bolo krajským súdom rozhodnuté a nejedná sa preto o otázku, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený krajský súd riešiť.

Čo sa týka prípadného dôvodu prerušenia konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v tomto prípade sa jedná o možnosť tzv. fakultatívneho prerušenia občianskeho súdneho konania, čo znamená, že súd v tomto prípade (na rozdiel od situácie upravenej v ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., čo však nie je prejednávaný prípad prvá veta, kedy je povinný prerušiť svoje konanie, lebo jeho rozhodnutie závisí od otázky, ktorú v tomto konaní nie je oprávnený riešiť), nemusí (nie je povinný) konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné občianske súdne konanie, kde sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania. Podanie sťažnosti na ústavný súd pritom predstavuje mimoriadny opravný prostriedok s tým, že konanie pred Ústavným súdom SR nespadá pod definíciu konania tak, ako to má na mysli ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.. V tejto súvislosti odvolací súd rovnako poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II. ÚS 436/2013 - 11 zo dňa 12.09.2013, ktorým bola sťažnosť navrhovateľa v obdobných veciach odmietnutá a zároveň zdôrazňuje, že ak súd v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. nepreruší konanie, neodníme týmto postupom účastníkovi možnosť konať pred súdom v zmysle ust. § 237 písm. f) O.s.p. (R 34/2011, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 185/2009).

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na iné názory iných krajských súdov v obdobných veciach, odvolací súd zdôrazňuje, že takýmito inými rozhodnutiami Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je.

Vo zvyšku odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne odôvodnenie súdu prvého stupňa, na ktoré v návaznosti na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje s tým, že čo sa týka samotnej námietky zaujatosti voči zákonnému sudcovi, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie, odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6NcC/104/2012, v rámci ktorého sa krajský súd zaoberal vznesenou námietkou zaujatosti zo strany navrhovateľa voči sudkyňi JUDr. Miline Jánoškovej, ktorej bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie.

Vychádzajúc z rozsahu a dôvodov odvolania je zrejmé, že navrhovateľ napadol rozhodnutie súdu prvého stupňa aj čo do zamietnutia návrhu na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach položených v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Prejudiciálne otázky boli v predmetnom konaní na návrh odporcu 1/ predložené Súdnemu dvoru EÚ v nasledovnom znení: "1. Môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia? 2. V prípade, ak áno, je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje žalobkyňa, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na jej absolútnu nečinnosť žalobkyne a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu? 3. Ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie

komunitárneho práva, je žalobkyňou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovedať členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením? 4. Má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody?" Navrhovateľ zastával názor, že zodpovedanie predmetných prejudiciálnych otázok v konaní prebiehajúcim na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, ktorého účastníkmi sú zhodne navrhovateľ i odporca v tomto konaní, má pre ďalší priebeh a rozhodnutie v tomto konaní zásadný význam, nakoľko pre vznik nároku na náhradu škody má fundamentálny význam posúdenie správnosti postupu exekučného súdu pri vydaní poverenia na výkon exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým bol právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Preto trval aj naďalej na tom, aby bolo konanie podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) prerušené.

Podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Prerušenie konania v zmysle citovanej procesnoprávnej úpravy predstavuje procesný inštitút, ktorý konajúci súd uplatní vtedy, ak je vhodné dočasne nepokračovať v konaní. Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. predpokladá takú predbežnú alebo prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov je vhodnejšie vyčkať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu. Všeobecným účinkom prerušenia konania je, že sa nekonajú pojednávania, neplynú lehoty a účastníci (dočasne) nevykonávajú procesné úkony inak spojené s konaním. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil (viď napríklad rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 209/2009), nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. neprerušil (porovnaj R 34/2011 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 185/2009).

Pokiaľ ide o dôvod prerušenia konania podľa citovaného ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., ktorý v preskúmanej veci navrhol aplikovať navrhovateľ, odvolací súd opakovane poukazuje na tú skutočnosť, že v tomto prípade sa jedná o možnosť tzv. fakultatívneho prerušenia občianskeho súdneho konania, čo znamená, že súd v tomto prípade (na rozdiel od situácie upravenej v ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.), nie je povinný konanie prerušiť ani vtedy, ak prebieha iné konanie, kde sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre výsledok jeho konania.

Pred samotným fakultatívnym prerušením konania je súd povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber resp. voľbu súdu, ktoré z jednotlivých opatrení (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, riešenie tzv. predbežnej otázky) slúžiacich účelu racionálnej organizácie postupu súdu pri vedení príslušného súdneho konania je ale potrebné podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a použiť to opatrenie, prostredníctvom ktorého je ochrana práv účastníkov konania rýchlejšia a účinnejšia. Rozhodujúcim hľadiskom je teda zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 302/2013 zo dňa 05.12.2013).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj procesného postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, dospel v zhode so súdom prvého stupňa k záveru o nedôvodnosti návrhu navrhovateľa na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. Z odôvodnenia predmetného návrhu vyplýva, že predmetom konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 je náhrada škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní vedenom proti navrhovateľke na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky. Predmetom konania v preskúmanej veci je pritom náhrada škody a nemajetkovej ujmy z titulu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Trenčín v exekučnom konaní, t.j. z titulu zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup súdu. Položené prejudiciálne otázky v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 tak neriešia podstatu sporu v tomto konaní, t.j. či navrhovateľ vystupujúci v pôvodnom exekučnom konaní ako oprávnený má nárok na náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy

v súvislosti s porušením povinnosti exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote. Keďže táto otázka, teda zodpovednosť štátu je predmetom úpravy vnútroštátneho právneho poriadku a je upravená zákonom č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov, môže byť bez ďalšieho predmetom vnútroštátneho preskúmania všeobecnými súdmi, nie je teda rozumný dôvod na vyčkanie rozhodnutia vo vyššie uvedených prejudiciálnych otázkach, ktoré sa v konečnom dôsledku týkajú iného skutkového a právneho stavu.

Právne posúdenie súdu prvého stupňa, ktorý v preskúmvanej veci zamietol ako nedôvodný návrh na prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia O.s.p., odôvodnený navrhovateľom poukázaním na konanie prebiehajúce na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, v ktorom bolo rozhodnuté o predložení prejudiciálnych otázok Súdnemu dvoru EÚ, tak odvolací súd považuje za správne. V zhode so súdom prvého stupňa totiž prihliadajúc na požiadavku rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v občianskom súdnom konaní zastáva názor, že v danej veci nie je daný dôvod pre prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. K tomu by mohlo dôjsť len vtedy, ak by sa v inom prebiehajúcom konaní, ktoré sa začalo na návrh niektorého z účastníkov, alebo z podnetu súdu, riešila otázka, ktorá môže mať zásadný význam pre rozhodnutie, a ktorú by si inak súd mohol vyriešiť sám ako otázku predbežnú v zmysle ust. § 135 ods. 2 O.s.p. Predpokladom pre prerušenie súdneho konania je riešenie skutkových zistení, nie právne posúdenie konkrétnej veci, prípadne výklad ustanovení zákonov Slovenskej republiky alebo sekundárneho práva Európskej únie.

Preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.